

V-rede gelukszoekers

Kijk naar mij, ik vertrek straks als student naar de grote stad voor, betere kansen, voor een toekomst vol mogelijkheden. Mijn zoektocht naar geluk wordt bestempeld als ambitieus, als dapper. Maar wat als ik Perla was geweest? Een meisje dat moest vluchten uit Syrië. Ze zou ontvoerd worden. Haar ouders hadden geen andere keus dan haar alleen, zonder familie, naar een veilig land te sturen. Stel je dat eens voor, een meisje net zo oud als dat ik ben, alleen op pad, opzoek naar geluk in hoeverre dat nog te vinden is. En in tegenstelling tot die van mij, wordt haar zoektocht gezien als iets negatiefs.

We gebruiken het woord gelukzoekers om mensen te labelen die hier volgens ons niet horen. We maken het tot een woord dat veroordeelt, dat buitensluit, dat pijn doet. Alsof onze vrijheid een privilege is dat wij kunnen uitdelen.

Want waarom verandert de lading van het woord "gelukszoekers" zodra het gaat over mensen die moesten vluchten? Waarom wordt mijn ambitie gevierd, maar hun hoop veroordeeld?

Hebben we ons eigenlijk ooit afgevraagd hoe het voelt om geen andere keuze te hebben dan je geluk elders te moeten zoeken? Alles wat je kent achter te laten: je familie, je vrienden, de straten waar je opgroeide, de herinneringen van thuis. Alles inruilen voor een onzekere toekomst in een vreemd land. Kun je überhaupt nog geluk vinden? Als je dromen niet meer passen in het land waar je wieg stond? Als je huis geen thuis meer is en hier geen thuis mag zijn.

Begrijp me niet verkeerd. Dit is geen pleidooi voor open grenzen. Het is een pleidooi voor menselijkheid. Voor het herkennen van onszelf in anderen. Voor het besef dat achter elk label een mens schuilt, zoals Perla. Iemand die, net als wij, probeert het beste te maken van het leven.

Als we beginnen met het woord gelukszoeker te omarmen, ontstaat er ruimte voor een echt gesprek. Over migratie, over onze keuzes, over samenleven.

Want of je nu verhuist voor een studie, een baan, de liefde, of omdat je geen andere keus hebt – we zoeken allemaal naar een plek waar onze dromen kunnen wonen.

Laten we menselijk blijven. Want ik gun niet alleen Perla, maar iedereen in de wereld het recht een gelukszoeker te zijn, want geluk is het enige, wat vermenigvuldigt als het gedeeld wordt.

Dank u wel.

